Ἔτος Ζ'

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Σεπτεμβρίου Πέμπτη 1905

Ἀριθ. 341

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . . . Δραχ. 10
Ἐν Τουρκίᾳ . . . . . 1/2 τουρκικῆς λίρας
Ἐν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ . . 1/2 ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρίδην δικηγόρον
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον *(Εἰς τί θὰ καταλήξῃ ὁ ἐν Μακεδονίᾳ οἰκονομικὸς ἔλεγχος)*.— Οἱ ξένοι περὶ ἡμῶν (*ἄρθρον τῆς «Ἰταλίας» περὶ τῆς ἑλληνορωμουνικῆς ῥήξεως*).— Ἠπειρωτικαὶ εἰδήσεις.— Ἀγγέλματα καὶ θρῦλοι.—Κρήτη (*τὰ βουλεύματα τοῦ Βενιζέλου*). — Μακεδονία. — Πόσοι εἴμεθα οἱ Ἕλληνες.— Τὰ ἐν Ἑλλάδι.—Τελευταῖαι εἰδήσεις.

Ἐπιφυλλίς: *(Αἱ Σύγχρονοι ἔρευναι περὶ τῆς Ἱστορίας τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων 1875 1904)*

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1905

Νέαι πιέσεις τῆς Εὐρώπης πρὸς τὴν Πύλην, καὶ νέαι ἀρνήσεις ταύτης καὶ ἀντιδράσεις κατ' ἐκείνης. Οἱ οἰκονομικοὶ ἀντιπρόσωποι τῆς Εὐρώπης μετέβησαν πρὸ ἑβδομάδος ἤδη εἰς Μακεδονίαν. Ὅλος ὁ κόσμος γινώσκει τοῦτο, ἀγνοεῖ δ' αὐτὸ μόνον ἡ Τουρκία. Ἐκ τούτου καὶ ἡ νέα ἀνάγκη τῆς Εὐρώπης νὰ ὑπομνήσῃ εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τοῦ Σουλτάνου, ὅτι οἱ ἀποσταλέντες ἀντιπρόσωποι δὲν ἐξέλεξαν τὴν Μακεδονίαν ὡς τόπον ἀναψυκτικῆς περιηγήσεως, ἀλλὰ περιβεβλημένοι τὸ ὑψηλὸν καθῆκον νὰ ἐποπτεύωσι τὴν διαχείρισιν τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν διὰ τὸ μέγα αὐτῆς ἐλάττωμα, ὅτι ἐξακολουθεῖ, ὡς πρὸ τετρακοσίων καὶ πλέον ἐτῶν, νὰ εἶναι τουρκικὴ διαχείρισις.

Τὸ ἔργον τοῦτο τῶν Δυνάμεων εἶναι, ὡς πλειστάκις ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ἐλέχθη, τὸ σπουδαιότατον πάντων. Ἀνεξαρτήτως τῶν τε προθέσεων καὶ τῶν σκοπῶν πρὸς οὓς ἀποβλέπει ἡ Εὐρώπη, ὁ οὕτω ἐγκαθιστάμενος οἰκονομικὸς ἔλεγχος ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον κτύπημα κατὰ τῆς τουρκικῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἀπομεινασῶν αὐτῇ χωρῶν, τὸν ἀσφαλῆ πρόδρομον, ὅτι θᾶττον ἢ βράδιον ἡ Εὐρώπη θὰ καθαρθῇ ἀπὸ τοῦ ἄγους, ὅτι καταπατεῖται εἰσέτι ὑπὸ Τούρκων.

Ἐκ τῆς ἀδηρίτου τῶν πραγμάτων φορᾶς τὸ ὑψηλὸν καὶ φιλελεύθερον δόγμα τῆς ἀγγλικῆς διπλωματίας, τὸ διακηρυχθὲν καὶ ἐφαρμοσθὲν κατὰ τὴν τὸ 1897 γενομένην νέαν διαρρύθμισιν τῶν ἑλληνοτουρκικῶν συνόρων, ὅτι χώρα χριστιανικὴ ἅπαξ ἀπελευθερωθεῖσα δὲν δύναται καὶ δὲν πρέπει νὰ ὑποβληθῇ καὶ πάλιν ὑπὸ τοὺς Τούρκους, τὸ δόγμα τοῦτο θὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ πάλιν καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Χείρονα τῆς νῦν τουρκικῆς ἀθλιότητος δὲν θὰ δημιουργήσῃ τὴν ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασιν ὁ τῆς Εὐρώπης οἰκονομικὸς ἔλεγχος. Οὔτε ἄρα ἡ Εὐρώπη, οὔτε οἱ λαοὶ τῆς Μακεδονίας θ' ἀνεχθῶσι νὰ ἴδωσί ποτε ἐξαφανιζόμενον καὶ τὸ ἐλάχιστον ἴχνος τῆς ἐκ τοῦ μέτρου τούτου ἐνδεχομένης βελτιώσεως διὰ τῆς ἐπανόδου τῆς τουρκικῆς ἀβελτηρίας. Πολὺ ὅτι θὰ βελτιωθῶσι τὰ πράγματα δὲν ὑπάρχουσι πολλαὶ ἐλπίδες. Ἀλλὰ τὸ μέτρον τοῦτο τῆς Εὐρώπης πρέπει νὰ κριθῇ ἀπὸ ἄλλων ἀπόψεων, πλὴν τῆς ἀφορώσης εἰς τὴν ἐν Εὐρώπῃ τύχην τῆς Τουρκίας, ἀπὸ τῶν ἀπόψεων, αἵτινες ἀφορῶσιν εἰς τοὺς λαοὺς τοὺς οἰκοῦντας τὴν Μακεδονίαν καὶ εἰς τὰ τούτων γειτνιάζοντα κράτη.

Ἐν τούτῳ κεῖνται ὅλοι οἱ δισταγμοὶ καὶ ὅλοι οἱ φόβοι. Διότι ἡ εὐρωπαϊκὴ διπλωματία εἶναι τέρας τι ἀλλόκοτον, σπαράσσον τὸ ἴδιον αὐτοῦ ἔργον, μετανοοῦν ὁσάκις ὑπηρετήσῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν δικαιοσύνην καὶ ἐπανερχόμενον πρὶν ἢ τελειώσῃ τὸ ἅπαξ ἀρξάμενον ἔργον εἰς τὴν ὁδόν, ἥτις ἀσφαλίζει τὴν καταστροφήν του. Αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκδιώξῃ ἀνεπιστρεπτὶ τοὺς Τούρκους ἐκ τῆς Εὐρώπης, καὶ σὺν αὐτοῖς τὴν ἀναρχίαν, τὴν παντοδαπὴν ἀδικίαν, τὸν φόνον, τὴν ἁρπαγήν, καὶ ἐν γένει εἰπεῖν τὸ ἔγκλημα. Καὶ ἐνῷ προβαίνει εἰς τοῦτο σταματᾷ πρὸ τῶν πυλῶν τῆς δικαιοσύνης λησμονοῦσα οὓς ἔρχεται νὰ ἐλευθερώσῃ καὶ ἐνθυμουμένη ἑαυτὴν μόνον, τοῦτ' ἔστι τὰς σκευωρίας, τοὺς ἀμοιβαίους φόβους, τὰς ἑκατέρωθεν πλεονεξίας, τὴν καθολικὴν τάσιν πρὸς τὴν ἁρπαγὴν καὶ τὸν σφετερισμόν, δι' ὧν ἐννοεῖ νὰ τρέφηται ὁ σιδηροφορῶν πολιτισμὸς τῆς σημερινῆς Εὐρώπης.

Μακραί, ἀτελεύτητοι, ἀγωνιώδεις προσδοκίαι καὶ φόβοι ἀναμένουσι τοὺς λαοὺς τῆς ἑλληνικῆς χερσονήσου. Πρὶν ἐκδιωχθῇ ὁ Τοῦρκος ἡ συγκυριαρχία τῆς Εὐρώπης θὰ προστεθῇ ὡς νέον στοιχεῖον τῶν αἰωνίων ἀνωμαλιῶν, αἵτινες ἀπὸ τῶν λαῶν τῆς Μακεδονίας θὰ μεταδοθῶσιν, ἂν μὴ μετεδόθησαν ἤδη, καὶ εἰς τὰ μικρὰ καὶ ἀντίζηλα καὶ δίκην νευροσπάστων κινούμενα κράτη τῆς νοτιανατολικῆς Εὐρώπης. Κατὰ τὴν ραγδαίαν δὲ μεταστροφὴν τῶν διπλωματικῶν σχέσεων τῶν μεγάλων Δυνάμεων θ' ἀρχίσωσι νὰ χορεύωσι καὶ τὰ μικρὰ κράτη φωνασκοῦντα ὁτὲ μὲν κατὰ τούτου τοῦ ὑποβολέως τὴν ἔμπνευσιν, ὁτὲ δὲ κατ' ἐκείνου. Οἱ πελάται τῆς Ρωσίας θὰ στραφῶσι πρὸς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὰ πειθήνια ὄργανα τῆς ἀποσυντιθεμένης τριπλῆς θὰ προσκολληθῶσι πολέμια ἀλλήλων εἰς ἕνα τῶν πρώην συμμάχων. Καὶ θὰ ὑποδαυλίζηται ἡ ἔρις, καὶ θὰ ὀξύνωνται αἱ ἀντιζηλίαι καὶ αἱ ῥήξεις θὰ καθίστανται ἐπικείμεναι, ἕως ὅτου ἢ ὁ δαίμων τοῦ ὀλέθρου ἢ ἡ θεὰ δικαιοσύνη πείσωσιν ἢ διὰ τῆς ἀνάγκης ἢ διὰ τοῦ φωτὸς τῆς ἀληθείας, ὅτι αἱ χῶραι τῆς νοτιανατολικῆς Εὐρώπης πρέπει χάριν τῆς εἰρήνης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ν' ἀποδοθῶσι μόνον εἰς ἐκείνους, εἰς οὓς ἀνήκουσι καὶ μόνον εἰς ἐκείνους.

Ἀλλὰ πόσα δάκρυα καὶ πόσα αἵματα θὰ ποτίσωσιν ἔτι τὰς πολυστενάκτους ταύτας χώρας ἕως ὅτου ἀνεύρωσι τὸ δίκαιόν των! Διότι ὅτι θ' ἀνεύρωσιν αὐτὸ κεῖται ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας.

Εἴπερ τις καὶ ἄλλος τῶν ἐλεεινῶν τούτων δισταγμῶν τῆς Εὐρώπης γευόμεθα ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες τὰς πικρίας. Ἴδετε τί συμβαίνει ἐν Κρήτῃ. Ἐξεδίωξε τὸν Τοῦρκον, ἀλλὰ φοβεῖται μετ' ἐσχάτης ἀνανδρίας τὴν ἀλήθειαν. Τὸ αὐτὸ θὰ συμβῇ καὶ ἐν Μακεδονίᾳ αὔριον, ἐν Ἠπείρῳ καὶ ἐν Θρᾴκῃ τὴν μεθεπομένην. Ἀλλ' ὡς ἐν Κρήτῃ κρατεῖ ἡμᾶς ἀπαρασαλεύτως προσκεκολλημένους ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ δίκαιον, μετὰ τῆς αὐτῆς ἐντάσεως τῆς ἡμετέρας πίστεως ὀφείλομεν νὰ ἐμμείνωμεν διεκδικοῦντες καὶ τὰ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ τὰ ἐν Θρᾴκῃ καὶ τὰ ἐν Ἠπείρῳ δίκαιά μας. Ὡς ἐν Κρήτῃ οὕτω καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἑλληνικαῖς χώραις θὰ μείνωμεν οἱ τελικοὶ νικηταί, ἂν πρὸς τῇ βοηθείᾳ τοῦ δικαίου συνδυάσωμεν καὶ τὴν βοήθειαν τῆς συνέσεως καὶ τὴν ἐπικουρίαν τῶν ἡμετέρων ἔργων. Διότι ἐν ταῖς χέρσαις ἐκείναις ἑλληνικαῖς χώραις πλὴν τῶν ἀντιζηλιῶν τῶν μεγάλων Δυνάμεων συναντῶμεν καὶ τὰς ἁρπακτικὰς ὀρέξεις τῶν μικρῶν, ἀδύνατον δὲ εἶναι, ἄν τε διὰ τῆς κρίσεως τοῦ ξίφους, ἄν τε διὰ τῆς ἐτυμηγορίας τοῦ δικαίου λυθῇ τὸ πρόβλημα τῆς τύχης τῆς ἰλλυρικῆς χερσονήσου, νὰ μὴ ἀσκήσῃ ὑψίστην ροπὴν καὶ ἡ ὑλικὴ δύναμις τῶν διεκδικούντων αὐτήν.

Φαίνεται, ὅτι λόγος κενὸς δὲν εἶναι, ὅτι οἱ Ἕλληνες καίπερ ἀσύνετοι, ὡς παῖδες ἔχομεν θεὸν φρόνιμον. Πρὸ πολλοῦ ἡ βία θὰ ἀπεξένου ἡμᾶς τῶν χωρῶν τούτων καίπερ γνησιώτατα ἑλληνικῶν, ἂν ἐπρόκειτο νὰ κριθῇ ἡ τύχη αὐτῶν κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἡμετέρας προνοίας. Κάθοπλοι εἶναι πάντες οἱ περὶ ἡμᾶς, μόνη δὲ ἀμέριμνος κοιμᾶται τὸν νήδυμον ἡ Ἑλλάς, ἧς σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς εἶναι αἱ διεκδικούμεναι χῶραι. Ἀλλ' αἱ χῶραι αὗται — καὶ ἐν τούτῳ κεῖται ἡ ἐπέμβασις τῆς θείας προνοίας — ἔχουσι, δύναταί τις εἰπεῖν, οἰκουμενικὴν σημασίαν καὶ κεντρίζουσι τὴν ὄρεξιν πλειόνων τοῦ ἑνὸς ἁρπάγων. Ἅπαξ ἔτι καὶ ἴσως τὸ τελευταῖον αἱ ἀμοιβαῖαι τούτων ἀντιζηλίαι εἶναι ἡ τελευταία ἠχὼ τῆς φωνῆς τῆς θείας προνοίας, ἥτις καλεῖ τοὺς Ἕλληνας, ὡσεὶ διὰ τυρρηνικῆς σάλπιγγος: Ἀφυπνισθῆτε καὶ ἀποτινάξατε τὸν ὀλέθριον λήθαργον. Ἔχετε εἰσέτι καιρόν. Ἀφύλακτοι εἶναι τῶν προγόνων σας οἱ τάφοι καὶ βαρβαρικαὶ ὀρδαὶ ἑτοιμάζονται νὰ βεβηλώσωσιν ὅ,τι ἱερὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὑπάρχει, βωμοὺς καὶ πατρῴας ἑστίας. Ὁπλίσατε τὴν ψυχὴν μὲ τὴν πίστιν τοῦ δικαίου σας καὶ τὸν βραχίονά σας μὲ τὸν σίδηρον, διότι ἀφύλακτα δίκαια ἐξαφανίζονται καταπατούμενα».

Δὲν φοβούμεθα τὴν κατηγορίαν, ὅτι κοινοὺς πατοῦμεν τόπους τὸ μυριόστὸν ἐπαναλαμβάνοντες ταῦτα, διότι κοινοτοπία ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι, ἐκ τῆς ἀσυγγνώστου δὲ καὶ ἀπαραδειγματίστου ἡμετέρας μέχρι τοῦδε νωθρότητος βέβαιον καθίσταται ὅτι βραδέως εἰσέρχεται εἰς τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἡ ἁπλουστάτη ἀλήθεια.

Ζῶμεν ἐν χρόνοις, καθ' οὓς ἡ βία ἀποτελεῖ τὸν γνώμονα τοῦ κοινοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς κοινῆς ἐκτιμήσεως. Μόνοι ἡμεῖς ἰδεολογώτατοι πάντων, ἵνα μὴ εἴπωμεν ἀφρονέστατοι πάντων, ἠρκέσθημεν ὡς εἰς μοναδικὸν ὅπλον, εἰς τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν ἡμετέρων πόθων. Ἀλλὰ ταῦτα δὲν ἀρκοῦσι, καὶ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ὅπερ θὰ σχηματισθῇ εἴτε μετὸ πόλεμον, εἴτε εἰρηνικῶς, ὅπως κρίνῃ τῶν ἀνταπαιτητῶν τὰ δίκαια, ὑψίστη ἀνάγκη ἀποβαίνει ἡ Ἑλλὰς νὰ ἐμφανισθῇ ηὐτρεπισμένη ὡς ἐπὶ μάχην.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ

Ἡ πολιτικὴ τῆς ἀδελφῆς Ἰταλίας πολλὰς ποτίζει ἡμᾶς πικρίας κατὰ τοὺς χρόνους τούτους. Ἀντὶ νὰ εὕρωμεν αὐτὴν προστάτην καὶ ἐγγυητὴν τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ, συναντῶμεν αὐτὴν ὡς πρόσκομμα, πολλαχοῦ δὲ καὶ ὡς ἐνεργὸν πολέμιον πάσης ἐθνικῆς ἡμῶν κινήσεως, παντὸς ἱστορικοῦ ἡμῶν δικαίου. Ἡ πολιτεία αὕτη τῆς ἐπισήμου Ἰταλίας ἔσχεν ἀτυχῶς καὶ πολλοὺς προσηλύτους μεταξὺ πολλῶν διακεκριμένων ἀνδρῶν τῆς Ἰταλίας, ἐδημιούργησε δ' οὕτω ἀτμόσφαιραν κεκορευμένην πλάνης καὶ προλήψεως καὶ συγχύσεως τῶν τε ἱστορικῶν καθηκόντων τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν ἱστορικῶν δικαιωμάτων τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, τῆς γνησιωτέρας καὶ ἀπὸ φύσεως εἰς συμμαχίαν κεκλημένης πρὸς τὸ ἀδελφὸν τῶν Ἰταλῶν γένος ἑλληνικῆς φυλῆς.

Διὰ τοῦτο ἰδιάζουσαν συγκίνησιν καὶ μυχίαν εὐφροσύνην αἰσθανόμεθα ἀκούοντες ἔστιν ὅτε παρηγόρους λόγους ἐκ τῆς Ἰταλίας. Τοιαύτην παρηγορίαν ἐνσταλάζει εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν ἡ ἔγκριτος ἐφημερὶς τῆς Ρώμης *Ἰταλία* δι' ὅσων εἰς ἐπανειλημένα φύλλα αὐτῆς εἶπε περὶ τῆς ἑλληνορωμουνικῆς ἔριδος

Ἰδοὺ τί ἔγραψε τὸ περισπούδαστον τοῦτο φύλλον κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ *Σκρίπ* παρεχομένην μετάφρασιν:

Ὁ πεπολιτισμένος κόσμος — λέγει μετὰ βραχεῖαν ἐξιστορησιν τῶν τελευταίων γεγονότων — γνωρίζει, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν κάμνει ἄλλο παρὰ νὰ ὑπερασπίζεται τὰ ἐθνικὰ συμφέροντά της, τὰ ἀπειλούμενα εἰς τὴν Μακεδονίαν ὑπὸ τῶν βουλγαρικῶν σκευωριῶν. Ἤρεσε τῆς Ρωμουνίας ἐξ ἀφορμῆς ἑνὸς ἁπλῶς θρησκευτικοῦ ζητήματος, νὰ γίνῃ ὄργανον τῶν Σλαύων ἐναντίον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἔγκειται οὔτε εἰς τὰ συμφέροντα, οὔτε εἰς τὰς παραδόσεις ἑνὸς λαοῦ Λατινικοῦ.

Τὸ λυπηρότερον ἀκόμη εἶναι, ὅτι ὁ ρωμουνικὸς τύπος ἐξερεθίζει τόρα τὴν ρωμουνικὴν κυβέρνησιν νὰ συμπληρώσῃ τὰς ἀντεκδικήσεις της ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων, τῶν ἐγκατεστημένων ἐν Ρωμουνίᾳ, καταγγέλλουσα τὴν ἑλληνορρωμουνικὴν συνθήκην, ἐξ οὗ, διὰ τῆς βαρείας δασμολογίας θὰ ἀπομακρυνθῶσι τὰ ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ἐκ τῶν ρωμουνικῶν λιμένων. Τὸ ἑλληνικὸν ἐμπόριον θὰ ὑποφέρῃ ἀναμφιβόλως ἐκ τοῦ μέτρου τούτου, ἀλλὰ μήπως καὶ ἡ ρωμουνικὴ εὐημερία θὰ κερδίσῃ τίποτε;

Αὗται εἶναι ἀπειλαὶ οἰκτραὶ ἐμπνεόμεναι ὑπὸ τῶν ἐλαφροτέρων θυμῶν καὶ τῶν χυδαιοτέρων πεισμάτων τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἀντιστοῦν βεβαίως εἰς μίαν ἐξήγησιν εἰλικρινῆ καὶ σαφῆ. Ἀντὶ νὰ ῥίπτῃ ἔλαιον ἐπὶ τῆς πυρᾶς καὶ νὰ προκαλῇ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ νὰ μετέρχεται ἀντίποινα, θὰ ἔπραττε φρονιμώτερον ἐὰν ἐφροντίζε νὰ διευκολυνθῇ ἡ συνδιαλλαγὴ διὰ συζητήσεων, ἐξ ὧν νὰ μὴ ἀπεκρούετο ἡ στοιχειωδεστέρα διεθνὴς ἀβρότης.

Τοὐναντίον, ἀπὸ τῆς ῥήξεως, ὡς ἦν ἐπόμενον, ἡ Ρωμουνία προσπαθεῖ νὰ ἐπιρρίψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν εὐθύνην μιᾶς καταστάσεως, δημιουργούσης νέας περιπλοκὰς εἰς τὸν Αἰμον. Ἀλλ' οὐδεὶς ἀπατᾶται πλέον, διότι ἡ Ρωμουνία εἶχε διακηρύξῃ ἀρκετὰ θορυβωδῶς τὰς βλέψεις της ἐπὶ τῆς Μακεδονικῆς ἐπικρατήσεως ὥστε νὰ ἐξηγῆται τώρα ὁ θυμός της ἀπέναντι τῆς ματαιώσεως ἐλπίδων, ἃς μηδόλως ἐπετράπη εἰς αὐτὴν νὰ ἔχῃ.

Εἰς τὰ δύο βιλαέτια Θεσσαλονίκης καὶ Μοναστηρίου, τὰ ἀποτελοῦντα τὴν ἱστορικὴν Μακεδονίαν δυσκόλως θὰ εὕρισκέ τις περισσοτέρας τῶν 12 χιλιάδων κατοίκων ἐν ὅλῳ ἐπὶ πληθυσμοῦ 1,711,607 κατοίκων. Αὐτὸ λοιπὸν ἦτο πολὺ ὀλίγον διὰ νὰ προβάλῃ ὑπερβολικὰς ἀξιώσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐνεθαρρύνθησαν ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων προπαγάνδας διαρκούσης ἀπὸ πεντήκοντα ἐτῶν καὶ στοιχισάσης εἰς τὴν ρωμουνικὴν κυβέρνησιν ἄνω τῶν 800 χιλιάδων φράγκων ἐτησίως. Αὐτὸ τοῦτο ἀνεγνώριζεν εἰς Ρωμοῦνος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, ὅστις τῷ 1901 ἔγραφε πρὸς τὸν Βασιλέα: «Τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα δὲν ἀνταποκρίνονται, οὔτε εἰς τοὺς μόχθους, οὔτε εἰς τὰς θυσίας μας.... Μόνον ἡμᾶς αὐτοὺς ἀπατῶμεν καὶ κανένα ἄλλον».

Ἡ Ρουμανία, στερουμένη ἐπαρκοῦς ἀριθμοῦ πραγματικῶν Ρουμάνων ἐν Μακεδονίᾳ, ἐφαντάσθη τότε ὅτι οἱ Κουτσόβλαχοι εἶναι Ρουμᾶνοι, προφασιζομένη ὅτι ἡ παλαιὰ Βλαχία ἦτον ἡ σημερινὴ Ρουμανία. Καίτοι δὲ οἱ Κουτσόβλαχοι ἀπεχθάνονται κατὰ βάθος τοὺς Ρουμάνους, ἐν τούτοις οὗτοι ἠθέλησαν νὰ τοὺς ἀποσπάσωσιν ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖον. Ὁ ἐν Κων)πόλει λοιπὸν πρεσβευτὴς τῆς Ρουμανίας ἐζήτησε παρὰ τοῦ Πατριάρχου νὰ ἀποχωρίσῃ τοὺς Κουτσοβλάχους ἀπὸ τὰς Ἑλληνικὰς κοινότητας, νὰ παραχωρηθῶσι δὲ εἰς αὐτοὺς ἐκκλησίαι καὶ σχολεῖα ρουμανικά, διὰ νὰ αὐξηθῇ τοιουτοτρόπως ὁ ἐν Μακεδονίᾳ ρουμανικὸς ἢ ρουμανοποιηθεὶς πληθυσμός. Ὁ Πατριάρχης δὲν στέργει νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀξιώσεις αὐτὰς καὶ ἐντεῦθεν ὁ διωγμὸς κατὰ τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν Ἑλλήνων.

Ἤρχισαν τότε τόσαι βιαιοπραγίαι καὶ δολοφονίαι ὥστε τὰ Ἑλληνομακεδονικὰ σώματα ἠναγκάσθησαν νὰ παύσουν ἀσχολούμενα κατὰ τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν καὶ νὰ προστατεύσουν τοὺς ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς κατὰ τῶν ρουμανικῶν ἐπιθέσεων. Ἐπῆλθον ἐκ τούτου δίκαιαι τιμωρίαι κατὰ τῶν διωκτῶν, ἐκ μέρους τῶν Ἑλληνομακεδόνων.

Ἐντεῦθεν ἡ ἀρχὴ τῆς συρράξεως. Ἡ Ρουμανία ἔθεσε τὰ πάντα εἰς ἐνέργειαν διὰ νὰ ἐξαπατήσῃ τὴν κοινὴν γνώμην, ἰδίως δὲ ἐν Ἰταλίᾳ, χάρις εἰς ἀπωτάτην τινὰ συγγένειαν. Ἐτόλμησε μάλιστα νὰ ἀναφέρῃ περὶ νομίμων ἀντιποίνων ὅταν ἀπηυθύνθη πρὸς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ τὴν ἐξωθήσῃ νὰ βιάσῃ τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου. Σήμερον δὲ αἱ διπλωματικαὶ διακοινώσεις της ἐπιρρίπτουν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος ὅλην τὴν εὐθύνην τῆς ῥήξεως, ἣν κατέστησεν ἀναγκαίαν ἡ Ρουμανία.

Ὁ «κλέφτης κατηγορεῖ τὸν νοικοκύρην». Ἀνατροπὴ τὸν ὅρων συχνοτάτη ἄλλως τε εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς διπλωματίας.

Δυστυχῶς ὅμως διὰ τὴν Ρουμανίαν ὅλα τὰ τεκμήρια εἶναι ἐναντίον της: ἐξορίαι, δολοφονίαι, διαρπαγαί, προσβολαί.

Οὐδὲν πολιτισμένον Ἔθνος — προσθέτει εἰς τὸ τρίτον καὶ τελευταῖον ἄρθρον της ἡ χθὲς τὴν νύκτα ληφθεῖσα διακεκριμένη συνάδελφος — οὐδὲν πολιτισμένον ἔθνος θὰ ἐδίσταζε νὰ ἀναγνωρίσῃ σφάλματα, τῶν ὁποίων αἱ ἀποδείξεις ἀφθονοῦν, καὶ νὰ δώσῃ ἱκανοποίησιν. Ἡ Ρουμανικὴ κυβέρνησις δὲν ἠρνήθη μὲν ἱκανοποίησιν, ἀλλὰ ζητεῖ νὰ κερδίσῃ καιρόν, δηλαδὴ νὰ διμιουργήσῃ μέσα πρὸς ἀποφυγὴν τῶν εὐθυνῶν της.

Παρ' ὅλην ἐν τούτοις τὴν κακὴν θέλησιν τῆς Ρουμανίας καὶ τὰς ἀπειλάς της ὅτι θὰ καταστρέψῃ τὸ ἑλληνικὸν ἐμπόριον ἐν Ρουμανίᾳ, ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἀθηνῶν παραμένει ἥσυχος ἀποδείξασα μέχρι τοῦδε διαλλακτικὰς διαθέσεις.

Ἔχουσα ἀκράδαντον ὑπὲρ ἑαυτῆς τὸ δίκαιον, ἡ Ἑλλὰς προσελκύει τοιουτοτρόπως τὰς συμπαθείας τῆς Εὐρώπης, ἡ ὁποία κρίνει ἐπὶ γεγονότων καὶ ὄχι ἐπὶ τεχνασμάτων, ὅσον ἔντεχνοι καὶ ἂν εἶναι αἱ διπλωματικαὶ διατυπώσεις δι' ὧν τὰ περιβάλλουν».

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑΙ

Ἡ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ (καζᾷ) Ἰωαννίνων διορισθεῖσα ἐπιτροπεία πρὸς καταγραφὴν τῶν κατοίκων τοῦ τμήματος τούτου τῆς Ἠπείρου καὶ ἀποτελουμένη ἐκ 36 ἐν ὅλῳ μελῶν ἐξ ὧν 31 Μουσουλμᾶνοι, πέντε δὲ μόνον χριστιανοὶ ἤρξατο ἤδη τῶν ἐργασιῶν της. Εἰς ἕκαστον δῆμον (ναχιὲ) ἐκ τῶν ἐξ τοιούτων, οἵτινες συναπαρτίζουν τὴν ἐπαρχίαν Ἰωαννίνων ἀπεστάλησαν ἀνὰ 6. Ὁ μισθὸς τῶν ἐκτάκτων τούτων ὑπαλλήλων εἶναι 500 γρόσια κατὰ μῆνα (δηλ. 150 περίπου δραχ.) ἡ δὲ ὑπηρεσία των συμπληρωθήσεται ἐντὸς τριῶν μηνῶν. Ἡ ἀπογραφὴ ἀποβλέπει μόνον τὴν διάκρισιν τοῦ θρησκεύματος κατὰ νεωτέραν διαταγὴν ληφθεῖσαν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τηλεγραφικῶς εἰς τὰ παρεχόμενα τοῖς κατοίκοις πιστοποιητικὰ ταυτότητος (νουφοῦς τεζκερέ), εἰς τὰ ὁποῖα σημειοῦται ἁπλῶς χριστιανὸς (χριστιὰν) ἢ Μωαμεθανὸς ἢ Ἰσραηλίτης, εἰς δὲ τὸ ληξιαρχικὸν κυβερνητικὸν βιβλίον θὰ σημειοῦται καὶ ἡ ἐθνικότης. Τίς ὁ σκοπὸς τῆς διακρίσεως ταύτης μεταξὺ τοῦ ἐπισήμου βιβλίου καὶ τῶν διανεμουμένων νουφοῦζ τεζκερέδων πρὸς τὸ παρὸν δὲν δυνάμεθα ἐντελῶς νὰ ἐννοήσωμεν. Ἐὰν ὅμως ἀποβλέψῃ τις εἰς τὴν γενομένην ἤδη ἀπογραφὴν μακεδονικῶν τινων διαμερι-

σμάτων των γειτνιαζόντων τῇ Ἠπείρῳ ὡς τῆς ἐπαρχίας Γρεβενῶν καὶ Κολώνειας, δὲν δυσκολεύεται νὰ πεισθῇ, ὅτι ὑποκρύπτεται ὑπισθοβουλία τις.

1) Ἐν Σαμαρίνῃ π. χ. τῇ γνωστῇ ἑλληνοβλαχικῇ κωμοπόλει τῆς ἐπαρχίας Γρεβενῶν, οἱ ἀποστ. λέντες ἐκείσε πρὸς ἀπογραφὴν των κατοίκων Τοῦρκοι ὑπάλληλοι ἐπέμενον καὶὰ καὶ σώνει νὰ ἐγγράψωσιν αὐτοὺς Βλάχους, ἐπειδὴ κατὰ τὴν θεωρίαν των ἐφεύνδων πρὸς τῇ ἑλληνικῇ ὁμιλοῦσι καὶ τὴν κουτσοβλαχικὴν διάλεκτον!!! Οἱ κάτοικοι (πλὴν ὀλίγων γνωστῶν ἐξωνημένων καθφκάτων) ἀνθίστανται καὶ διαμαρτύρονται, ὅτι εἶναι Ἕλληνες καὶ ὡς τοιοῦτοι ἐννοοῦσι νὰ καταχρησθῶσι. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἐρεύνδης σκληροὶ καὶ ἀκαμπτοὶ ὡς τὰ ρωμυνικὰ εἰκοσόφραγκα διὰ τὸν ὁποῖον ἡ προπαγάνδα εἶχε πληρωσὶ τὰ θηλάκιά των δὲν ὑποχωροῦσιν. Ὅτε εἰ. τὼν Σαμαρινάων τοὶς παρετήρχεν, ὅτι «ἐὰν ἡ γλῶσσα μόνη εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ ἔθνισμοῦ, τότε ἡ ἀφεντιὰ των πρέπει νὰ θεωρηθῶσι Ρωμροί, ὡς ὁμιλοῦντες ἑλληνικά». Τότε δὴ τότε οἱ Τοῦρκοι γίνονται ἐξω φρενῶν καὶ διὰ γκαουρισμὼν ἐξυβρίζουσι τὸν αὐθάδη καὶ διαστάσουσι νὰ μεταφρθῇ ὑπὸ συνοδείαν χωροφυλάκων εἰς Γρεβενά. Ἀλλὰ ταὐτοχρόνως 60 ἄλλοι Σαμαρινάοι μετέβησαν ταὐτοχρόνως εἰς Γρεβενά, ὅπως διαμαρτυρθῶσι διὰ τὴν ὑπρεπεστάτην καὶ μεροληπτικὴν τῶν ὑπαλλήλων τούτων διαγωγήν.

2) Εἰς Δένεσικον, χωρίον ὑπαγομενον διοικητικῶς εἰς τὴν ἐπαρχίαν Κολώνειας (νομοῦ Μοναστηρίου, ἐκκλησιαστικῶς δὲ εἰς τὴν μητρόπολιν Κονίτσης (νομοῦ Ἰωαννίνων), οἱ κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι ἐπειδαναγκάζον τοὺς κατοίκους νὰ ἐγγραφῶσι Βλάχοι, ἀλλ' ἐκεῖνοι ἠρνήθησαν καὶ διεμαρτυρήθησαν εἰς τὴν οἰκείαν αὐτῶν μητροπολιτικὴν ἀρχήν.

3) Εἰς τὸ χωρίον Χάσια τῆς ἐπαρχίας Γρεβενῶν ὑπῆρχον οἱ κάτοικοι, κάτοι ἀποκλειστικῶς ἑλληνόφωνοι ὄντες, φέρουσι τὴν αὐτὴν ἐνδυμασίαν, οἵαν καὶ οἱ περίοικοι Κουτσοβλαχοι, οἱ Τοῦρκοι ὑπάλληλοι τοὺς ἐβάπτισαν αὐθαιρέτως Βλάχους, ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνοι διαμαρτυρηθέντες ἀνθίστανο προσκαθέσαν 100 στρατιώτας ἐκ Κορυτσᾶς, ὅπως τοὺς ἐκφοβήσωσιν. Ὁ ἐπίσκοπος Γρεβενῶν διεμαρτυρήθη.

4) Εἰς τὸ χωρίον Μολεκάτες (καζᾶ Κολώνειας) οἱ κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι ἠθέλησαν νὰ ἐγγράψωσι τοὺς ὀρθοδόξους κατοίκους Ἀρναούτ(=Ἀλβανούς), διότι σὺν τῇ ἑλληνικῇ ὁμιλοῦσι κατ' οἶκον καὶ τὴν ἀλβανικήν. Οἱ κάτοικοι ἐπέμενον, ὅτι εἶναι Ἕλληνες ὀρθόδοξοι (ρωμι - ὀρτοδῶξ) καὶ διεμαρτυρήθησαν πρὸς τὰν καϊμακάμην Κολώνειας.

Ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων παραδόξων (;) ἐπεισοδίων τῶν παρὰ τὰ ἡπειρωτικὰ ὅρια γενομένων ἐξάγεται ὁποῖαι ἐλπαὶ καταχρήσεις ἐν μείζονι κλίμακι δύνον νὰ ἐλαβον χώραν. Ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις πιστὴ ἐμμένουσα εἰς τὸ ἀνέκαθεν ὑπ' αὐτῆς υἱοθετηθὲν πρόγραμμα τοῦ διαίρει καὶ βασίλευε, βλέπουσα δὲ ἀποτυγχάνον αὐτὸ καὶ ἰδίως μέλλον νὰ νικηκῇ ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς πλυθυσμοῦ τῆς Ἠπείρου ἐτροποποίησε τὴν πρὸς αὐτῆς ἀπόφασιν περὶ φυλετικῆς διακρίσεως καὶ διέταξε νὰ γίνηται διάκρισις μόνον θρησκευτικὴ (Μουσλίμ καὶ Χριστιανῶν) παραλείψασα ὡς πρὸς τοὺς δευτέρους καὶ αὐτὴν τὴν ἀπὸ τῆς κατακτήσεως λέξιν Ρούμ.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Κατ' ἐπίσημον τηλεγράφημα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἡ Πόλη ἠρνήθη καὶ αὖθις νὰ ἀναγνωρίσῃ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Δυνάμεων διὰ τὸν οἰκονομικὸν ἔλεγχον τῆς Μακεδονίας. Τὰ πράγματα ἐκ τούτου περιπλέκονται. Ἠκούσθημαν μάλιστα καὶ φήμαι περὶ ναυτικῆς ἐπιδείξεως. Ἀλλὰ τοῦτο πρέπει νὰ θεωρηθῇ πολὺ πρόωρον, σκοποῦμενης τῆς

ΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΡΕΥΝΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

(1875-1904)

Ἤδη ὁ Furtwängler, ὁ ἄριστος γνώστης τῆς ἐποχῆς ταύτης, ἠθυμήθη νὰ χαρακτηρίσῃ τὸν πολιτισμὸν τοῦτον ὡς μίγμα ἐκ δύο στοιχείων ἀποτελεσθὲν· λέγει δηλαδὴ ὅτι κατὰ τὰ συμπεράσματα, εἰς ἃ ἔφτασε ἡμᾶς ἡ ἔρευνα ἡ νεωτάτη, εἰσεχώρησεν εἰς τὰς χώρας τὸ ἀρχέγονον πολιτισμοῦ, τοῦ αὐτοτελοῦς ἀναπτυχθέντος ἐκ τῆς λιθίνης ἐποχῆς πολλαχοῦ τῆς Ἀσιδοῦ ἀρχαίου καὶ τοῦ ἑνὸς Ἕλληνας ἀνηκούσης χώρας—ἄριστα δὲ ἐκλήθη ὁ πολιτισμὸς οὗτος πολιτισμὸς τοῦ Ἀιγαίου — εἰσεχώρησε λέγω νέον στοιχεῖον λαοῦ· ὅτι τοῦ λαοῦ τούτου ἡ ἐπίδρασις παρήγαγε νέαν ἀκμὴν ἐκείνου τοῦ πολιτισμοῦ, τὴν κρητικομυκηναϊκὴν τέχνην ὅτι ἐν τῷ νέῳ τούτῳ λαῷ πρέπει νὰ ἀναγνωρισῶσιν τοὺς προγόνους τῶν Ἑλλήνων.

Πρὸς τοῦτοις διὰ τῶν ἱρευνῶν τοῦ Δέρπφελδ κυρίως κατενοήθη κατὰ μικρὸν ἡ μεγάλη πλαγοφόρ, ἥτις παρατηρεῖται ἐμφανής, μεθ' ὅλην ἐν γένει τὴν βραδύτητος μεθ' ἧς ἐνεργεῖ ἡ εὐρωπαϊκὴ διπλωματία καὶ τοῦ λοφίστου τῶν κυρίων ἀκοπῶν πρὸς οὓς κατατείνει.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ τουρκικὴ ἀδελιηρία, ἡ μοιραλατρικὴ ἀπάθεια καὶ ἡ αὐθόχρηστα κτηνώδης ἀν αισθησία πρὸς τοὺς περιοιδίλλοντας τὸ σεσαθρωμένον κράτος τῶν Ὀσμανιδῶν κινδύνους δημιουργοῦσιν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἐν τῷ ἐλεεινῷ τούτῳ κράτει νέας ἀνωμαλίας ἐπιταχύνουσιν αὐτὸ τοῦτο ἀκριδῶς. ὅπερ ἀποκορύφει ἡ Πόλη, τοῦτ' ἔστι τὴν ἐπέμβασιν τῆς Εὐρώπης. Ἰδοὺ τί αἱ ἐξωνημέναι τουρκικαὶ ἀρχαὶ διαπράττουσι κατὰ τοῦ νομοταγεστέρου στοιχείου τῆς αὐτοκρατορίας, τῶν Ἑλλήνων, κατ' ἐπιστολὴν ἐξ Ἐλασσῶνος πρὸς τὴν «Ἀνατολικὴν Ἐπιθεώρησιν».

— Αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ, λέγει ἡ ἐπιστολὴ καὶ ἡ ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς ἐπιτροπὴ ἐξακολουθοῦσιν ὡς ἀπὸ συνθήματος καὶ ἐν ἀμίλλῃ παρέχουσαι εἰς τοὺς Ρωμούνους προπαγανδιστὰς ἀμίρισιν τὴν ὑποστήριξίν των. Εἶναι δὲ μεγίστη ἡ κατάπληξις καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν ἐπὶ τῇ ἀποφάσει ἣν ἐξέδοσκε τὸ ποινικὸν δικαστήριον Γρεβενῶν κατὰ τῶν κατοίκων Σαμαρίνης. οἵτινες κατηγγέλθησαν εἰς τὸν Καϊμακάμην ὡς ἀρνηθέντες νὰ δεχθῶσι ὡμουνικὴ νουφοῦζια. Τὸ δικαστήριον ἐκήρυξε τοὺς ἀνεγνεῖς τούτους ἐνόχους ἀντιστάσεως κατὰ τῆς ἀρχῆς καὶ κατεδίκασεν αὐτοὺς εἰς 8 ἡμερῶν φυλάκισιν καὶ πρόστιμον 450 γροσίων ἑκαστον. Τῆς ἀποφάσεως ταύτης θὰ γίνῃ ἔφεσις εἰς τὸ δικαστήριον Σερβίων.

Πρόκειται τινες ἐπίσης ἐπρομηθεύθησαν νουφοῦζια διὰ πτοχοὺς συμπολίτας των, τινὰς δὲ αὐτῶν ὑπέγραψαν ἐν ἀγνοίᾳ των. "Οσον ἀφορᾷ τὴν "Ελληνικὸν πληθυσμὸν, ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἀπογραφῆς ἀναμένει δδηγίας διὰ τὴν καταγραφὴν του.

Πλὴν δὲ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν ἡ ρωμουνικὴ φιλοπατρία μεταχειρίζεται ἐκεῖνον εἶδος δργάνων. Ἀλλ' δμογενὲς κατὰ τὴν ἀνηθικότητα πρὸς τοὺς Τούρκους, ὅπως δημιουργήσῃ ἐν Ἠπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ τέσνα τῆς παρὰ τὸν Δούναβὶν πεπολιτισμένης χώρας. Κατ' ἀ γράφουσι ἐξ τὴ «Ἀνατολικῇ Ἐπιθεωρήσει» ἐξ Ἐλασσῶνος παρὰ τὰ χωρία Ἀδόβλλαν καὶ Σαμαρίναν ἐνεφανίσθη, ἀτοιμαζομένη πρὸς δρᾶσιν, ρωμουνικὴ συμμορία, μετὰ πολλῶν κόπων καὶ δαπάνης μεγαλητέρας καταρτισθεῖσα. Πρὸς τοῦτο μετεκλήθη ἐκ Ρωμανίας ὁ Καλόγερος Ἀθοῦσος. παλαιὸς ἀρχηγὸς ὑπὸ τὸν Καραλίβανον καὶ ἐκ τῶν συμμεταζόντων εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Σιμότα. ὅσοις εἶχε καταφύγει χάριν ἀσφαλείας εἰς τὴν Ρωμουνίαν. Μετὰ τούτου συμπορεύουσιν ὁ Ἀπόστολος Ζήβρος, ἀρχιμήστης Ἀλεξανδρέλας. ὁ Λεώνης Δημητρίου, διδάσκαλος καὶ υἱὸς τοῦ ὁ Ἀσβέλλας Ρωμουνιοῦ Ἰερέως καὶ ὁ Μιχαλὴς Τέγας Γιάννης. Πρὸς τούτοις βοηθεῖ αὐτοὺς καὶ συμμορία ἐπταμελὴς ὑπὸ τινα κακοῦργον Ἀποστολάκην Περιδολίτην, ὅστις πάντοτε προσέφερεν ἀντὶ χρημάτων τὴν βραχίονα καὶ τὴν μάχαιράν του.

Ἡ συμμορία συνεννοεῖται μετὰ τοῦ Τζίωνι Γιοβίκα ἐξ Ἀσβέλλας. παραχειμάζοντος ἐν Λουσίῳ, καὶ Τούσιν Πεταζιοῦ, παραχειμάζοντος ἐν Γρεβενοῖς.

* *

— Φαίνεται, ὅτι αἱ σφαῖραι τῶν ἑλληνομακεδονικῶν σωμάτων ἤρχισαν νὰ γίνωνται ἀληγνῶς αἰσθηταὶ εἰς τοὺς ἀνδρείους ὁμίλους τῆς Σόφιας, οἵτινες ἀπὸ μιᾶς δεκαετίας ὀργάνουν τὰ ἀνανδρα ἐκεῖνα στίφη τῶν δολοφόνων καὶ τῶν ἐμπορστῶν. Ὁ πόνος ἔφθασε, φαίνεται μέχρι τοῦ μυελοῦ τῶν βουλγαριῶν δστέων καὶ ἐν τῇ παραζάλῃ οἱ πατριῶται τῆς Σόφιας δεικνύουσι διαθέσεις νὰ μιμηθῶσι τοὺς γείτονάς των Ρωμούνους εἰς τὸν τρόπον τῆς καταπολεμήσεως τῶν ἑλληνικῶν ἀξιώσεων. Ἐξ' δσον ἠνδραγάθουν κατὰ γυναικῶν καὶ παιδίων καὶ καλογήρων ἀόπλων. ὅξρίζον τοὺς "Ελληνας ὡς ἀνάνδρους. Νῦν σαρώθηταν ἐν Μακεδονίᾳ τῶν δολοφονικῶν στιφῶν ὑπὸ τῶν ἑλληνομακεδονικῶν σωμάτων σκέπτονται νὰ στραφῶσι διὰ τῶν συνήθων αὐτοῖς βανδαλισμῶν κατὰ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ Ἑλλήνων· σκέπτονται δῆλον ὅτι νὰ ἀταφέρωσι τὸν πόλεμον ἐκεῖ ὅπου ὁ ἀδικούμενος δὲν ἔχει τὰ μέσα τῆς ἀμύνης. Ἀλλ' ὡς δὶν ἐρωδ

ταύτης πόλεως ἀεὶ πρωτευούσης τῆς Θεσσαλίας οὔσης, οἱ φιλότιμοι αὐτῆς κάτοικοι καὶ αἱ φιλοπόλιδες ἀρχαί των ἐργάζονται ἀνενδότως ν' ἀνυψώσωσι καὶ πάλιν τὴν εἰς τοὺς μυθικοὺς χρόνους ἀνάγουσαν τὴν ἀρχήν της Λάρισαν εἰς κέντρον Πανθεσσαλικῆς κινήσεως καί τι πλέον ὡς κέντρον Πανελληνίου ἐργασίας. Διότι ἀληθῶς Πανελλήνιον σημασίαν ἔχουσιν οἱ κατ' ἔτος κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας τελούμενοι ἱππικοὶ ἀγῶνες καὶ ἐμπορικὴ πανήγυρις, καθ' οὓς βραβεύεται μὲν ἡ ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς ἀρξαμένη καλλιέργεια τῆς ἱπποτροφίας, ἐξ ἧς καὶ ἡ οἰκονομία τῆς χώρας καὶ ὁ στρατὸς αὐτῆς μεγάλα ἀπεκδέχονται, συνωθοῦνται δὲ τὰ ὁμόφυλα πλήθη τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τοὺς γείτονας ὁμογενεῖς τῆς Μακεδονίας καὶ ἀνταλλάσσουσι πλὴν τῆς παντοίας ἄλλης ἐμπολῆς καὶ τὸ πολύτιμον νόμισμα τῶν ἀμοιβαίων ἐλπίδων καταβάλλοντες αὐτὸ διὰ κοινῶν δακρύων ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις τοῦ ἔθνους καὶ διὰ κοινῶν προσδοκιῶν ἐπὶ αἰσιωτέραν τὴν ἐθνικὴν ἐπαύριον. Καὶ ἐναγκαλίζονται ἀλλήλους Θεσσαλοὶ καὶ Μακεδόνες ὑπὸ τὰ βλέμματα ἐκείνου καὶ τὴν σιωπηρὰν ἀλλ' ὄχι καὶ ὀλιγώτερον εὔγλωττον ἐπιδοκιμασίαν ἐκείνου, ὅστις, ἂν θεὸς θέλῃ θὰ βασιλεύσῃ αὔριον καὶ Θεσσαλῶν καὶ Μακεδόνων, ὑπὸ τὴν ἐπιδοκιμασίαν τῆς Α. Β. Ὑψηλότητος τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου. Πόσον ὡραῖον καὶ εὐχάριστον θὰ ἦτο τὸ ἔργον, ἐὰν ἠδυνάμεθα νὰ παραστῶμεν κατὰ τοὺς ἀγῶνας τούτους καὶ περιγράψωμεν ὄχι τὰς πομπὰς καὶ τὰς πανηγύρεις καὶ τὰ θεάματα, ἀλλὰ τὴν ἱερὰν μυσταγωγίαν, ἥτις τελεῖται ἐν τῇ ψυχῇ ἐκείνων μάλιστα τῶν πανηγυριστῶν, οἵτινες φαιδροὶ καὶ περιχαρεῖς δι' ὀλίγας ἡμέρας, ὅτι εἶδον ἀδελφοὺς ἐλευθέρους, ὅτι εἶδον ἐκεῖνον, ὃν ὀνειροπολοῦσι βασιλέα των κυφοὶ νῦν καὶ γογγύζοντες θὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν δούλην πατρίδα των, ἐφ' ἧς ὀργιάζει ἀκόλαστος τύραννος, ἣν καθυβρίζουσι χυδαῖοι, ἄνανδροι καὶ ἄτιμοι δολοφόνοι. Τίς θὰ ἠδύνατο νὰ εἰκονίσῃ τὸ μυστήριον τῆς τελετῆς ταύτης; Τίς θὰ ἠδύνατο νὰ ζυγίσῃ ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ἀτυχῶν τούτων τὸ βάρος τῶν ἐλπίδων, ἃς ἀπεκόμισαν ἐκ Λαρίσσης; Διότι ἀναμφιβόλως εὐελπιστότεροι ἀπῆλθον, ἢ ὅτε ἦλθον εἰς αὐτήν. Εἴπερ τι δὲ καὶ ἄλλο συνετέλεσεν εἰς τοῦτο ἡ παρουσία τοῦ Διαδόχου, ἐφ' ᾧ οἷος δήποτε ἔπαινος πρὸς τὴν Α. Β. Ὑψηλότητα ἔσται ἀνεπαρκής

***

ΦΑΙΝΕΤΑΙ, ὅτι ἡ μεγάλη περιουσία, ἣν διὰ διαθήκης αὐτοῦ ἀφῆκεν ὑπὲρ τῆς μορφώσεως τοῦ Γένους ὁ ἀείμνηστος ἐθνικὸς εὐεργέτης Ἠπειρώτης Ἰωάννης Δομπόλης, θὰ περιέλθῃ ὅσον οὔπω εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος διεβίβασε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας τὴν δήλωσιν τῆς ῥωσικῆς κυβερνήσεως, ὅτι εἶναι διατεθειμένη νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ Δομπόλειον κληροδότημα. Τὸ ποσὸν τοῦ κληροδοτήματος τούτου ὑπολογίζεται εἰς 2,365,000 ῥούβλια ἀργυρᾶ ἀντιστοιχοῦντα πρὸς 7 ἑκατομμύρια περίπου δραχμῶν. Πιστεύεται, ὅτι τὰ χρήματα θὰ περιέλθωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν προσεχῆ Ἰανουάριον. Περὶ τοῦ προορισμοῦ δὲ αὐτῶν καὶ τῆς διαθέσεως δὲν εἶναι εἰσέτι γνωσταὶ αἱ ἀποφάσεις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Ἐπειδὴ δὲ τὸ θέμα εἶναι σπουδαιότατον ἔν τινι τῶν προσεχῶν φύλλων τοῦ «Ἀγῶνος» θὰ καταχωρίσωμεν αὐτὴν τὴν διαθήκην τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρός.

***

ΚΑΤ' ἐντολὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐμέτρησεν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου 144,150 δραχμάς, ὅσαι ἐξεκαθαρίσθησαν ἐκ τῆς τρίτης κληρώσεως τοῦ λαχείου.

Μέχρι τοῦδε εἰς τὸ Ταμεῖον ἔχουσιν ἀποδοθῆ ἐκ τριῶν κληρώσεων 950,000 δραχμαί, ἐλπίζεται δὲ, ὅτι μὲ τὸ περίσσευμα τῆς τετάρτης κληρώσεως θὰ ἀποδοθῶσιν ἐν ὅλῳ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Στόλου ἓν ἑκατομμύριον ἕως 1,100,000 δραχμαί.

***

ΚΑΤΑ 10 λῆξαν εἰκοσαήμερον τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου εἰσεπράχθησαν ὑπὸ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς δραχ. μὲν 1,226,071 καὶ φράγκα χρυσᾶ 158,246,35 ἀπέναντι δραχ. 989,065,10 καὶ φρ χρυσῶν 147,164 20 ἄτινα εἰσεπράχθησαν κατὰ τὸ ἀντίστοιχον εἰκοσαήμερον τοῦ παρελθόντος ἔτους 1904. Ἤτοι εἰσεπράχθησαν ἐπὶ πλέον δραχμαὶ 279,005,90 καὶ φρ. χρ. 11,082,15.

***

Ὁ ΓΕΝΙΚΟΣ γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Λάμπρος κατ' ἐντολὴν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου εἰς τὸν κ. Μπότασιν, γενικὸν πρόξενον τῆς Ἑλλάδος ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ἀναγγείλαντα τηλεγραφικῶς τὴν ἀνάληψιν τῆς ἐπιτίμου Προεδρείας τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἐπιτρόπου ὑπὸ τοῦ προέδρου κ. Ροῦζβελτ, ἐτηλεγράφησε παρακαλῶν νὰ διαβιβασθῶσιν εἰς τοῦτον τὰ θερμὰ εὐχαριστήρια τοῦ Διαδόχου ὡς προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁ ἐν Σικάγῳ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Σαλόπουλος διὰ ἐγγράφου πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν ἀνήγγειλε λίαν εὐχάριστα περὶ τῆς προόδου τῶν ἐν Ἀμερικῇ δύο μεγάλων Ἐπιτροπῶν, τῆς τοῦ Σικάγου καὶ τῆς Νέας Ὑόρκης. Αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται ἐσχημάτισαν ἢ σχηματίζουσιν ἐν πλείσταις πόλεσι τῆς Ἀμερικῆς ὑποεπιτροπὰς, προκριματικοὶ ἀγῶνες προαγγέλλονται ἀπανταχοῦ ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις καὶ γενικῶς προοιωνίζεται ζωηροτάτη ἡ ἐξ Ἀμερικῆς συμμετοχὴ εἰς τοὺς Ἀγῶνας.

Περὶ τῶν ἐν Τουρκίᾳ, Αἰγύπτῳ καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ ἐξωτερικοῦ Ἑλληνικῶν γυμναστικῶν καὶ ἀθλητικῶν σωματείων ἀπεφασίσθη, ὅπως γίνωσιν δεκτοὶ ἀθληταὶ καὶ γυμνασταὶ αὐτῶν εἰς τοὺς ἀγῶνας ἄνευ συμμετοχῆς εἰς τοὺς Πανελληνίους, ἀλλὰ μετ' ἐπιτοπίους δοκιμαστικοὺς ἀγῶνας, μεθ' οὓς οἱ πρωτεύοντες θέλουσιν ἀποσταλῆ εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ὡς πρωταθληταί.

Τοῦτο δὲ διότι δὲν θὰ ἦτο δυνατόν, οἱ ἔξωθεν ἐρχόμενοι νὰ παραμείνωσιν ἐν Ἀθήναις ἐπὶ μακρὸν χρόνον, ὅπως συμμετάσχωσι τῶν τε Πανελληνίων ἀγώνων καὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας θέλει δημοσιευθῆ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἐπισήμως ἡ προκήρυξις τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ἡ ὁρίζουσα ὡς ἡμέρας τῆς τελέσεως αὐτῶν τὴν 3-13 Ἀπριλίου, ἐπειδὴ ὁ Νόμος ὁρίζει τὴν δημοσίευσιν τῆς τοιαύτης προκηρύξεως ἐξ τοὐλάχιστον μῆνας πρότερον.

***

ΤΗΝ προσεχῆ Κυριακὴν ἀναχωροῦσιν ἐντεῦθεν οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ κ. κ. Δουρούτης καὶ Ἠπίτης, οἵτινες μεταβαίνοντες εἰς Γαλλίαν θὰ συναντηθῶσι μετὰ τοῦ κ. Δημητριάδου ὅπως ἀπὸ κοινοῦ ἐπισκεφθῶσι τὰ ἐργοστάσια πυροβόλων Χότσκις, Σνάϊδερ-Καννὲ καὶ Βίκερς.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ μεταβῇ εἰς Σέν-Τενῦ ὅπου τὰ ἐργοστάσια Χότσκις, παρὰ τὸν Σηκουάναν, εἰς Χάβρην ὅπου τὰ ἐργοστάσια Σνάϊδερ-Καννέ, καὶ εἰς Λονδῖνον, ἔξωθεν τοῦ ὁποίου εὑρίσκονται τὰ ἐργοστάσια Βίκερς.

Κατ' ἐντολὴν τοῦ ὑπουργείου ἡ ἐπιτροπὴ θὰ κάμῃ δοκιμὰς τῶν πυροβόλων καὶ τῶν τριῶν ἐργοστασίων καὶ θὰ ὑποβάλῃ ἔκθεσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας θὰ ἀποφασισθῇ ἡ παραγγελία τῶν ταχυβόλων εἰς ἓν τῶν τριῶν ἐργοστασίων.

***

ΤΟ συμβωνηθὲν ποσὸν ὡς πρώτη δόσις τῆς κατασκευῆς τῶν παραγγελθέντων δύο ἀντιτορπιλλικῶν ἐκ χρυσῶν δραχμῶν 500,000 παραληφθὲν ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀπεστάλη εἰς τὰ ἐργοστάσια Βουλκὰν καὶ Γιάρο.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τηλεγράσημα τοῦ Ἀθην. Πρακτορείου ἐκ Βιέννης σοβαραὶ ταραχαὶ ἐξακολουθοῦσι λαμβάνουσαι χώραν ἐν Μακεδονίᾳ. Οἱ Βούλγαροι καὶ ὁ τουρκικὸς στρατὸς διαπράττουσι φρικαλεότητας.

— Νέον δεῖγμα τῆς κακοπιστίας αὐτῆς παρέχει ἤδη ἡ Ρωμουνία. Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ὁ τέως γραμματεὺς τῆς ἐνταῦθα Ρωμουνικῆς πρεσβείας ἐπιστρέψας ἐκ Βουκουρεστίου ἐπέδωκε πρὸς τὸν κύριον πρωθυπουργὸν ἔγγραφον τῆς μετὰ τῆς Ρωμανίας ἐμπορικῆς συμβάσεως. Ἡ καταγγελλομένη σύμβασις λήγει τὸν προσεχῆ Ἰούλιον 1906. Τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς καταγγελίας οὐδεὶς ἀρνεῖται ἐν Ἑλλάδι τῇ Ρωμανίᾳ. Ἀλλ' αὕτη προέβη ἔτι περαιτέρω καὶ ἐν τούτῳ κεῖται ἡ κακοπιστία αὐτῆς καὶ ἡ βάρβαρος τάσις τοῦ ἐκβιασμοῦ, διότι σὺν τῇ ἐμπορικῇ συμβάσει καταγγέλλει καὶ τὸ εἰς αὐτὴν συνημμένον πρωτόκολλον, οὗ δυνάμει ἀνεγνωρίσθησαν ὑπὸ τῆς Ρωμανίας ὁριστικῶς αἱ ἐν Ρωμουνίᾳ ἑλληνικαὶ κοινότητες τῆς Βραΐλας, τοῦ Γαλαζίου, τοῦ Καλαφατίου, τῆς Μαγγαλίας, τῆς Κωνστάντσης, τῆς Τούλτσας, τοῦ Σουληνᾶ καὶ τοῦ Γιουργέβου.

Ἡ καταγγελία αὕτη ἰσοδυναμεῖ ἐπὶ τοῦ προκειμένου πρὸς καθαρὰν ληστρικὴν δήμευσιν ἀντικειμένην πρὸς τὸ στοιχειῶδες δίκαιον, εἰς ἣν ἡ Ρωμουνία δὲν θὰ προέβαινεν ἐὰν ἡ κακοήθεια αὕτη διεπράττετο κατὰ μεγάλης δυνάμεως καὶ ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τοῦτο πρὸς τὰς Δυνάμεις καὶ θὰ ζητήσῃ τὴν λύσιν διὰ διαιτησίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ

ΑΣΠΑΣΙΑΣ ΒΛ. ΣΚΟΡΔΕΛΗ

(Ὁδὸς Ἀκαδημίας ἀριθ. 43)

Τὸ ἄριστον τῶν ἐν Ἀθήναις ἰδιωτικὸν ἑκπαιδευτήριον θηλέων ἐγκατεστημένον ἐν τῷ κέντρῳ τῆς πόλεως Ἀθηνῶν καὶ ἐν ἑνὶ τῶν εὐρυχωροτάτων μεγάρων τοῦ ἄστεως μετὰ κήπου εὐρυτάτου.

Ἐν τῷ ἑκπαιδευτηρίῳ τούτῳ πλὴν τῶν κεκανονισμένων ἑλληνικῶν μαθημάτων διδάσκονται ὑποχρεωτικῶς ἡ γαλλικὴ καὶ ἡ ἀγγλική. Συστηματικὴ δὲ εἰσήχθη καὶ ἡ διδασκαλία τῆς κοπτικῆς καὶ ῥαπτικῆς, ὅπως οὕτω αἱ ἐν αὐτῷ ἐκπαιδευόμεναι μαθήτριαι καταρτισθῶσι τελειαι Ἑλληνίδες οἰκοδέσποιναι.

Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις διδάσκεται αὐστηρότατα ἡ γυμναστικὴ καὶ διάφοροι ψυχαγωγικαὶ παιδιαί.

Κανονισμοὶ τοῦ σχολείου ἀποστέλλονται παντὶ τῷ αἰτοῦντι.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

ΙΩ. ΔΕΛΛΙΟΥ

(πρώην γυμνασιάρχου)

(Ὁδὸς Ἀκαδημίας 56).

Περιλαμβάνει τρεῖς γυμνασιακὰς τάξεις, πλῆρες ἑλληνικὸν καὶ δημοτικὸν σχολεῖον. Δέχεται ἐσωτερικούς, ἡμιτροφίμους καὶ ἐξωτερικοὺς μαθητάς.

Εἶνε τὸ ἄριστον τῶν ἐν Ἀθήναις Λυκείων διακρινόμενον διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα περὶ τὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ ἤθους, τὴν παρεχομένην ἀδρὰν διδασκαλίαν ὑπὸ δοκίμων καθηγητῶν καὶ τὴν οἰκογενειακὴν δίαιταν.

Κανονισμοὶ καὶ προγράμματα ἀποστέλλονται τῷ αἰτοῦντι.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὑπομιμνήσκει τοῖς ἐξ ἁπλῶν καὶ χρεωλυτικῶν δανείων ὀφειλέταις αὐτῆς παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς, ὅτι ἡ 1η Ὀκτωβρίου εἶναι ἡ διὰ τῶν οἰκείων συμβολαίων ἡμέρα πρὸς πληρωμὴν τῶν τόκων καὶ τῶν χρεωλυτικῶν δόσεων τῶν εἰρημένων δανείων. Ἡ ἐμπρόθεσμος πληρωμὴ ἀπαλλάσσει τοὺς ὀφειλέτας τῶν συνεπειῶν τῆς ὑπερημερίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1905.

[Ἐκ τοῦ Δικαστικοῦ Τμήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης].

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι Καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὡρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται, εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (chéque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1 1/2	τοῖς 0/0	κατ' ἔτος	διὰ καταθέσεις	6 μηνῶν	
2	» 0/0	»	» »	»	1 ἔτους
2 1/2	» 0/0	»	» »	»	2 ἐτῶν
3	» 0/0	»	» »	»	4 »
4	» 0/0	»	» »	»	5 »

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεως ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

Ἐκ τοῦ Γραφείου.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ & ΣΑΣ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

Συνάλλαγμα. Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων. Ἐκτέλεσις πάσης ἐντολῆς ἐν τοῖς Χρηματιστηρίοις Ἀθηνῶν, Λονδίνου καὶ Παρισίων καὶ πάσης τραπεζικῆς ἐργασίας.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

4 o/o εἰς πρώτην ἀναζήτησιν.
4 1/2 o/o διὰ τρεῖς μῆνας.
5 o/o δι' ἓξ μῆνας.
5 1/2 o/o δι' ἓν ἔτος.

Καταθέσεις εἰς χρυσὸν δὲν γίνονται δεκταί.

Ο ἰατρὸς κ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Ἐπιμελητὴς Λυσσιατρείου Παμπούκη, εἰδικὸς ἐπὶ τῶν νοσημάτων τῶν νεφρῶν, τοῦ δέρματος καὶ τῶν συναφῶν αὐτοῖς παθήσεων δέχεται ἐν ὁδῷ Ἁγίου Κωνσταντίνου 18

9—12 π. μ. καὶ 8—9 1/2 μ. μ.

Β. ΔΡΕΚΚΑΣ

Ἰατρὸς ἐν Ἰωαννίνοις.

Δέχεται ἀρρώστους χειρουργικῶν, γυναικολογικῶν καὶ δερματικῶν παθήσεων, ἰδιαίτατα δὲ συνιστώμενος ὑπὸ τοῦ Ἀγῶνος ὡς ὁ διαπρεπέστατος τῶν ἐν Ἠπείρῳ χειρουργῶν παρακολουθῶν καὶ ἐφαρμόζων τὰς νεωτάτας ἐν χρήσει μεθόδους τῶν μεγάλων τῆς Εὐρώπης ἐγχειρητηρίων.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΜΕΤΟΧΑΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ

ΔΡΑΧ. 2500,0000,

Τὸ κεφάλαιον καὶ αἱ καταθέσεις εἰς χρήματα καὶ χρεώγραφα ἐν γένει ἀνήρχοντο τῇ 1 Μαΐου 1905 εἰς δρ. 166,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΗΜΑΤΑ: Ἐν Λονδίνῳ (55-56 Bishopsgate Street) Ἀλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ, Κωνσταντινουπόλει, Σμύρνῃ, Πειραιεῖ, Πάτραις, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Χανίοις καὶ Ἡρακλείῳ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΑΘΗΝΑΙΚΗ"

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἤτοι:

Προκαταβολὰς ἐπὶ ἐμπορευμάτων, χρεωγράφων καὶ Συναλλαγματικῶν. Ἐκτελεῖ προεξοφλήσεις. Εἰσπράξεις τοκομεριδίων, ἐκδίδει Συναλλαγματικὰς, Ἐπιταγάς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς, ἐνεργεῖ δὲ καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς πληρωμῆς εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Εὐρώπης. Ἐκτελεῖ τὴν εἰσπραξιν Γραμματίων ἐπὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ὡς καὶ Χρηματιστικὰς ἐντολάς. Ἀνοίγει τρεχουμένους λογαριασμούς.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ πρὸς ἐμψύχωσιν τοῦ παρὰ τῷ λαῷ πνεύματος τῆς ἀποταμιεύσεως προσδιώρισε τόκον 4 0/0 ἐτησίως διὰ τὰς ἐν τῷ ταμιευτηρίῳ της καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν, παρέχουσα πάσας τὰς εὐκολίας διὰ τὰς καταθέσεις καὶ ἀπολήψεις τῶν πελατῶν της.

ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσὸν, εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ εἰς τραπεζογραμμάτια, πληρώνουσα τόκον:

Διὰ καταθέσ. ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν 3 o/o
» » » μετὰ ἓξ μῆνας 3 1/2 o/o
» » » μετὰ ἓν ἔτος 4 o/o
» » » μετὰ 2 ἔτη καὶ ἐπέκεινα 5 o/o

ΑΙ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ εἶναι ἀποδοτέαι εἰς ὃ νόμισμα ἐνηργήθησαν αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ὁμοίως ἀποδίδονται δ' ἐπιταγαὶ (chèques) τῆς Τραπέζης ἐπὶ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτάς της. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου ἑκάστου μηνός.

ΤΜΗΜΑ ΤΙΤΛΩΝ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων, ἐπιφορτίζεται δὲ καὶ τὴν εἰσπραξιν τοκομεριδίων ἑλληνικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν χρεωγράφων παντὸς εἴδους.

ΕΚΤΕΛΕΙ χρηματιστικὰς ἐντολὰς ἀντὶ τῶν συνήθων μεσιτικῶν δικαιωμάτων.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΙ διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκοὺς διὰ τὸ κοινόν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Γενικὸς Διευθυντὴς
Ι. Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

«Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ ΚΙΦΗΣΣΙΑΣ»

Τοιοῦτον φέρει ὄνομα τὸ περίκομψον καὶ πολυτελές, εὐρύ εὔαερον καὶ ἐκ καθαριότητος ἀπαστράπτον Ξενοδοχεῖον τῆς εὐδρόσου Κηφισιᾶς, ὅπερ ἡ πατριαρχικὴ καὶ αὐτόχρημα οἰκογενειακὴ διεύθυνσις τοῦ κ. Χρήστου Τζανίδου κατέστησε τὸ γενικὸν κατὰ τὸ θέρος ἐντευκτήριον τῶν ἐκ Ρωμουνίας, Βουλγαρίας, Ρωσίας, Τουρκίας, Αἰγύπτου καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων τῆς Δύσεως μερῶν εἰς Ἑλλάδα κατερχομένων οἰκογενειῶν.

Κείμενον πρὸ τοῦ νεοφύτου μεγάλου ἄλσους τῆς Κηφισᾶς τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦτο, πολυτελέστατα ἐπιπλωμένον, ἀρίστην καὶ πρόθυμον παρέχον ὑπηρεσίαν, πλουσίαν, ὑγιεινὴν καὶ ἄριστα παρασκευαζομένην τροφήν, δὲν εἶναι μόνον ἁπλῶς ἐνδιαίτημα τῶν θελόντων νὰ διέλθωσιν εὐφροσύνως ὀλίγας ἡμέρας ἀναπαύσεως ἀπὸ τῶν ἀσχολιῶν τοῦ βίου, ἀλλὰ αὐτόχρημα θεραπευτήριον τῶν ἐξησθενημένων καὶ ἐχόντων ἀνάγκην νέων δυνάμεων. Ταῦτα δὲ πάντα εὑρίσκει τις ἀντὶ δαπάνης εὐτελεστάτης ἐν σχέσει πρὸς τὰ δαπανώμενα ἐν Ξενοδοχείοις τῆς Εὐρώπης ἴσως τὴν περιωπὴν πρὸς τὸ Ξενοδοχεῖον «Ἡ Μεγάλη Βρεττανία τῆς Κηφισιᾶς».

Ἀλλ' οὐδ' εἰς ταῦτα ἠρκέσθη ὁ φιλότιμος κ. Χρῆστος Τζανίδης· Ἐμίσθωσε διὰ τὴν ἐφετεινὴν περίοδον καὶ ῥωμανικὴν μουσικήν, ἥτις θὰ καθιστᾷ τερπνότατον τὸν βίον τῶν ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ οἰκούντων.

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ — ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

Δραχ. 16 — Φρ. χρ. 15

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Π. Δ. Σακελλαρίου.